

СТРУКТУРНІ (СКЛАДЕНІ) ТИПИ ДАНИХ. МАСИВИ.

ОДНОВИМІРНІ МАСИВИ

Всі типи мови C++ поділяються на категорії:

- фундаментальні (основні) типи, їх ще називають прості (скалярні) типи;
- вказівники;
- структурні типи;
- класи.

Фундаментальні типи в свою чергу поділяються на:

- дискретні : - `int` (цілі числа), `char` (символи), `bool` (логічні значення);
- дійсні типи – `float`, `double` – числа з плаваючою крапкою оддинарної та подвійної точності;
- `void`.

Дискретні типи – це типи, для значень яких існують поняття «наступне» чи «попереднє» значення.

Типи з плаваючою крапкою дозволяють визначати числа, які можуть мати дробову частину, тому їх ще називають дійсними типами.

Тип `void` описує порожній набір значень.

Структурні типи (user defined types – типи, які визначає користувач) – формуються за допомогою поєднання в єдине ціле значень простих типів (і, можливо, вказівників).

До *структурних типів* відносяться:

- регулярні типи
- масиви;
- літерні рядки (це різновид масивів, а саме – одновимірні масиви символів, причому останнім символом мусить бути символ з кодом 0);
- переліки (enum);
- комбіновані типи
- структури (struct);
- об'єднання (union);
- файли;
- динамічні (в т.ч. рекурсивні) структури даних.

```
int a; // оголошення змінної a типу int
typedef int age; // визначення типу A int
age b; // оголошення змінної b типу A
```

Поняття масиву

Масив – це скінчена іменована область пам'яті, в якій зберігається група *однотипних величин*. Скінчена – означає відому та обмежену величину області пам'яті, яка виділяється для масиву. Іменована – означає, що масив має ім'я.

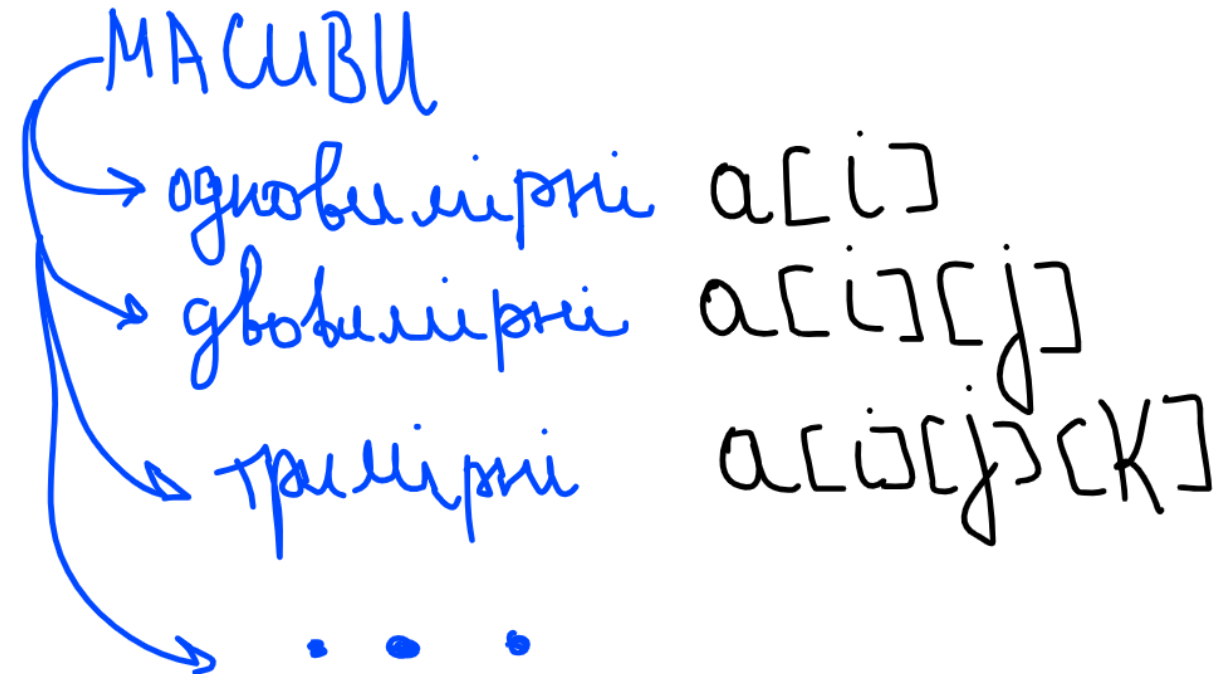
Величини, які входять до складу масиву, називаються його *елементами*.

Порядковий номер, за яким розрізняють елементи масиву, називають *індексом*.

Елементи нумеруються цілими числами,
нумерація індексів завжди *починається з нуля*.

Основними відмінностями масива є:

- *спільне ім'я* для всіх значень;
- *доступ* до певного значення за його *індексом*;
- можливість *опрацювання значень у циклі*.

Одновимірні масиви

Одновимірний масив – це скінчена іменована область пам'яті, в якій зберігається група однотипних величин, що розрізняються за допомогою однієї характеристики – індексу.

Одновимірний масив *оголошується* так:

```
<тип_даних> <ім'я_масива> [<розмір>;
```

де `тип_даних` – тип даних елементів масива, при цьому елементами масива не можуть бути функції та елементи типу `void`; `розмір` – кількість елементів масива.

```
int arr[6];
```

Елементи масиву нумеруються, починаючи від нуля.
масив `arr` складається із 6-ти елементів цілого типу, індекс (номер) яких мусить мати значення від 0 до 5.

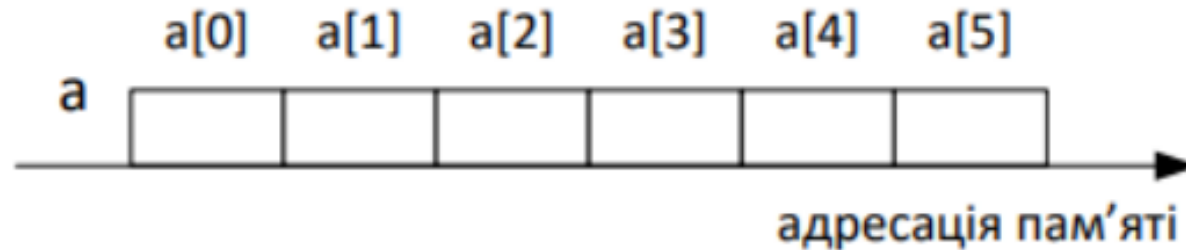
Для доступу до елементів одновимірного масива використовують

- індексну: `<ім'я_масива> [<індекс>]`
- адресну (вказівникову): `*(<ім'я_масива> + <індекс>)`

Розглянемо оголошення деяких одновимірних масивів:

```
int arr[12];    // масив 12-ти цілих чисел  
double vector[15]; // масив 15-ти дійсних чисел  
char test[20];  // масив 20-ти символів
```

В пам'яті одновимірний масив займає неперервну область та зберігається так, що в комірках пам'яті з молодшими адресами зберігаються елементи масиву з меншими значеннями індексів

При звертанні до елементів масиву автоматичний контроль виходу індексу за межі масиву не здійснюється ➡ це має робити програміст.

ініціалізація

1) Кількість елементів в оголошенні масиву точно збігається з кількістю констант, вказаних у фігурних дужках:

```
int a[6] = { 9, 8, 7, 6, 5, 4 };
```

```
int a[6];
```

```
a[0] = 9;
```

```
a[1] = 8;
```

```
a[2] = 7;
```

```
a[3] = 6;
```

```
a[4] = 5;
```

```
a[5] = 4;
```

a	9	8	7	6	5	4
	a[0]	a[1]	a[2]	a[3]	a[4]	a[5]

2) Кількість елементів в оголошенні масиву більша кількості констант, вказаних у фігурних дужках:

```
int a[6] = { 9 };
```

```
int a[6];
```

```
a[0] = 9;
```

```
a[1] = 0;
```

```
a[2] = 0;
```

```
a[3] = 0;
```

```
a[4] = 0;
```

```
a[5] = 0;
```

a	9	0	0	0	0	0
	a[0]	a[1]	a[2]	a[3]	a[4]	a[5]

3) Кількість елементів в оголошенні масиву можна не вказувати, але тоді має бути вказаний ініціалізатор – кількість елементів обчислюється на основі кількості констант, вказаних у фігурних дужках:

```
int a[] = { 9, 8, 7, 6, 5, 4 };
```

Ця команда еквівалентна наступним

```
int a[6];
```

```
a[0] = 9;  
a[1] = 8;  
a[2] = 7;  
a[3] = 6;  
a[4] = 5;  
a[5] = 4;
```

a	9	8	7	6	5	4
	a[0]	a[1]	a[2]	a[3]	a[4]	a[5]

```
const <тип_даних> <ім'я_масива> [<розмір_масива>] =  
    {<значення_елементів_масива>;}
```

Змінювати значення елементів констант-масивів не можна.

```
const int arr[5] = { 9, 3, 7, 0, 13 };
```

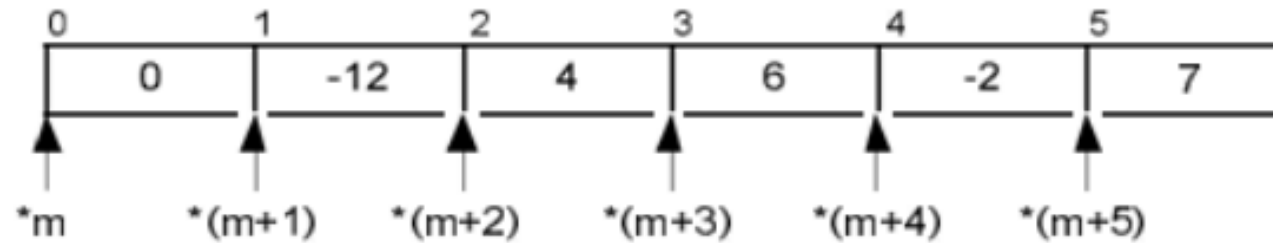
```
const int c[5] = { 15, 6, 54 }; //два елементи ініціалізовані нулями:
```

```
const float f[5] = { 1.5, 6, 8, 7.4, 1.15 };// масив 5 дійсних чисел
```



```
int m[6] = { 0, -12, 4, 6, 2, -7 };
```

пам'ять виділяється не лише для шести елементів масива, а й для вказівника з ім'ям m , значення якого є адресою першого елемента масива ($m[0]$), тобто сам масив залишається безіменним, а доступ до елементів масива здійснюється через вказівник з ім'ям m .


```
int m[6] = { 0, -12, 4, 6, -2, 7 };
```

```
// оголошення та ініціалізація вказівника адресою початку масива
```

```
int* w = m; // ця операція еквівалентна операції *w = &m[0];
```

```
// оголошення вказівника
```

```
int *ptr;
```

```
// ініціалізація вказівника адресою початку масива
```

```
ptr = m; // ця операція еквівалентна операції ptr = &m[0];
```

```
* m = 2; // *(m + 0) = 2;
*ptr = 2; // *(ptr + 0) = 2;
m[0] = 2;
ptr[0] = 2;
```

Дії над масивами

Всі дії над масивами виконуються по-елементно. !

```
#include <iostream>
using namespace std;

int main()
{
    const int n = 10;
    int a[n] = { 9, 8, 7, 6, 5 };

    int sum = 0;
    for (int i = 0; i < n; i++)
        sum += a[i];
    cout << "sum = " << sum << endl;
    return 0;
}
```

```
#include <iostream>
using namespace std;

int sumArr(int[]);

int main()
{
    const int n = 10;
    int a[n] = { 9, 8, 7, 6, 1 };

    int sum = 0;
    for (int i = 0; i < n; i++)
        sum += a[i];
    cout << "sum = " << sumArr(a) << endl;
    return 0;
}

int sumArr(int a[])
{
    int sum = 0;
    for (int i = 0; i < 10; i++)
        sum += a[i];
    return sum;
}
```



```
#include <iostream>
using namespace std;
int main()
{
    const int n = 10; // кількість елементів масиву
    int a[n]; // оголосили масив

    // введення елементів масиву
    for (int i = 0; i < n; i++) // в циклі для всіх елементів масиву
    {
        cout << "a[" << i << "] = ? "; // вивели підказку
        cin >> a[i]; // ввели елемент масиву
    }

    // впорядкування масиву
    for (int i = 0; i < n - 1; i++)
    {
        // n-1 раз шукаємо мінімальний елемент
        int imin = i; // вважаємо i-й елемент мінімальним
        for (int j = i + 1; j < n; j++)
            if (a[j] < a[imin]) // якщо поточний елемент менший
                imin = j; // того, який вважаємо мінімальним
        // - запам'ятали його індекс
        // обмін місцями елементів з номерами i та imin
        int tmp = a[i];
        a[i] = a[imin];
        a[imin] = tmp;
    }

    // виведення впорядкованого масиву
    for (int i = 0; i < n; i++)
        cout << a[i] << " ";
    cout << endl;
    return 0;
}
```

```
Microsoft Visual Studio D...
a[0]= ? 1
a[1]= ? 4
a[2]= ? 66
a[3]= ? 2
a[4]= ? 87
a[5]= ? 22
a[6]= ? 18
a[7]= ? 90
a[8]= ? 12
a[9]= ? 7
1 2 4 7 12 18 22 66 87 90
```

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main()
{
    const int n = 10; // кількість елементів масиву
    int a[n]; // оголосили масив

    int Low = 6, High = 20;
    srand((unsigned)time(NULL));
    // заповнення масиву випадковими значеннями
    for (int i = 0; i < n; i++)
    {
        a[i] = Low + rand() % (High - Low + 1);
    }

    // виведення масиву
    for (int i = 0; i < n; i++)
        cout << a[i] << " ";
    cout << endl;
    return 0;
}
```

```
Microsoft Visual Studio Debug Console
17 17 15 8 16 6 10 17 17 14
```

Передавання одновимірних масивів у функції

При передаванні масиву у функцію передається адреса його першого елемента.

Якщо кількість елементів масиву – константа, то її можна оголосити глобальною і використовувати у всіх функціях; хоча це – поганий стиль.

```
#include <iostream>
using namespace std;

int MultArr(int mas[], const int n);

int main()
{
    const int k = 5; // кількість елементів масиву
    int a[k] = {3,4,5,2,1 }; // оголосили та ініціалізували масив
    cout << "the product of array elements = " << MultArr(a, k) <<
endl;
    return 0;
}

int MultArr(int mas[], const int n) // функція для обчислення добутку
{
    int mult = 1;
    for (int i = 0; i < n; i++)
        mult *= mas[i];
    return mult;
}
```

Виведення елементів масива у стовпчик:

```
for (int i = 0; i < n; i++)
    cout << "a[" << i << "]= " << a[i] << endl;
```

Виведення елементів масива, розділених символом табуляції, у рядок:

```
for (int i = 0; i < n; i++)
    cout << "a[" << i << "]= " << a[i] << "\t";
```

Виведення елементів масива за допомогою встановлення ширини:

```
for (int i = 0; i < n; i++)
    cout << setw(5) << "a[" << i << "]= " << setw(2) << a[i];
```


Порвернення одновимірних масивів з функції

Функція може повертати вказівник на масив чисел. Функція, що повертає вказівник на одновимірний масив, оголошується таким чином:

```
<тип_даних>* <ім'я_функції> (<тип_даних> <ім'я_масива>  
[, <тип_даних2> <параметр2>], ...)  
  
{<тіло_функції>}
```

// Функція для введення елементів вручну

```
int* inputArray(int arr[], int countelem)  
{  
    cout << "Введіть елементи масиву:\n";  
    for (int i = 0; i < countelem; i++) {  
        cout << "arr[" << i << "]=";  
        cin >> arr[i];  
    }  
    return arr;  
}
```

// Функція для генерації елементів випадково

```
int* generateRandomArray(int arr[], int countelem, int min=1, int max=20)  
{  
    srand((unsigned)time(NULL));  
  
    for (int i = 0; i < countelem; i++)  
    {  
        arr[i] = min + rand() % (max - min + 1);  
    }  
    return arr;  
}
```

Викликати ці функції можна наступним чином

```
const int countelem = 5;  
int arr[countelem], arr1[countelem];  
//генеруємо вручну  
int* f = inputArray(arr, countelem);  
//рандомно  
int* s = generateRandomArray(arr1, countelem)  
//або вказуючи явно діапазон  
int* s = generateRandomArray(arr1, countelem, 1, 50);
```

Двовимірні масиви

Оголошення двовимірного масива має такий вигляд:

```
<тип_даних> <ім'я_масива> [<к-ть_рядків>] [<к-ть_стовпчиків>];
```

Кількість елементів масива дорівнює добутку кількості елементів масива за кожним індексом. Наприклад, двовимірний масив з 3-х рядків та 4-х стовпчиків (12-ти елементів) цілого типу:

```
int a[3][4];
```

Структура цього масива така:

a[0][0]	a[0][1]	a[0][2]	a[0][3]
a[1][0]	a[1][1]	a[1][2]	a[1][3]
a[2][0]	a[2][1]	a[2][2]	a[2][3]

```
int w[3][3] = { {2, 3, 4}, {3, 4, 8}, {1, 0, 9} };
```

Для доступу до елементів двовимірного масива використовують одну з таких форм доступу:
індексну:

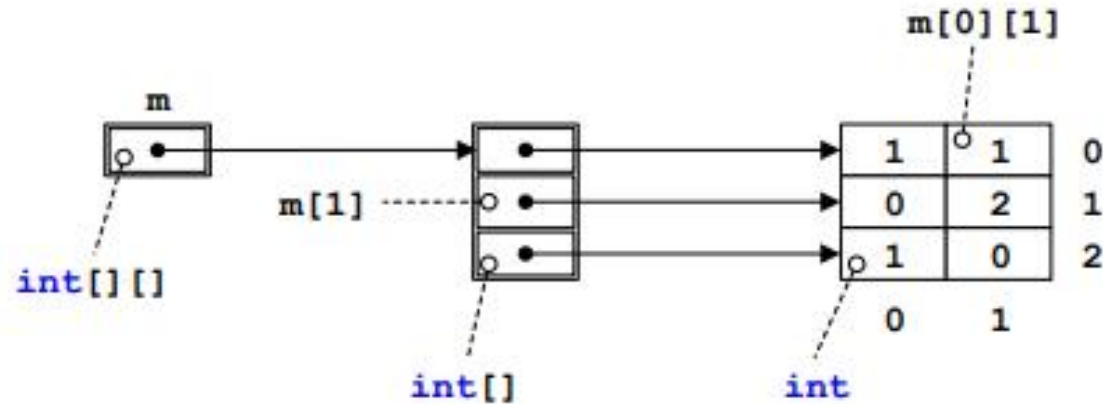
```
<ім'я_масива> [<індекс_рядка>] [<індекс_стовпчика>]
```

адресну (вказівникову) – переважно використовується у функціях:

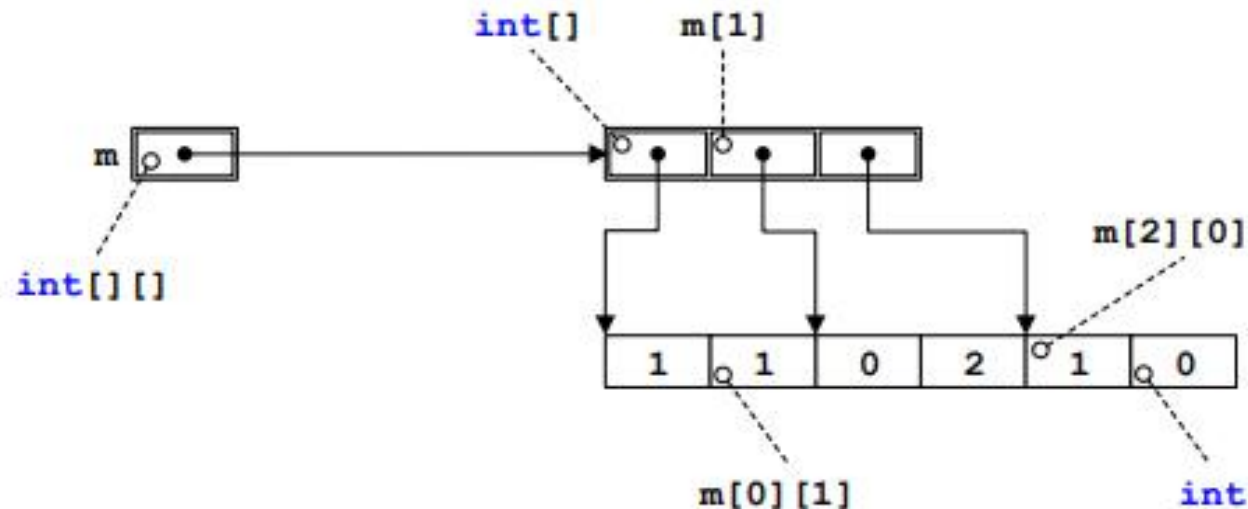
```
*(<ім'я_масива> + <індекс_рядка> * <кількість_стовпчиків> +  
  <індекс_стовпчика>)
```


Звичайні масиви реалізовані в мові C/C++ як константні вказівники, тому m – це константний вказівник на вектор-стовпчик із трьох елементів, кожний з яких, своєю чергою, є константним вказівником на вектор-рядок із двох елементів цілого типу:

Звісно, в оперативній пам'яті немає ні рядків, ні стовпчиків. Наведений рисунок – наочний, проте не зовсім точний. Правильніше буде нарисувати розподіл пам'яті лінійно –

Ініціалізація двовимірного масиву можлива двома способами

1) матриця розглядається як *вектор векторів*, і значення елементів кожного вектора записуємо у фігурних дужках `{}`; при цьому кількість елементів для першої (лівої) розмірності можна не вказувати:

```
int m[][2] = { {1,1},{0,2},{1,0} };
```

або

```
int m[3][2] = { {1,1},{0,2},{1,0} };
```

2) матрицю трактуємо як *одновимірний масив* (утворений із рядків матриці, записаних послідовно один за одним); вказуємо загальний перелік елементів у тому порядку, в якому вони розміщені в пам'яті:

```
int m[3][2] = { 1,1,0,2,1,0 };
```

- Введення масива за допомогою генератора випадкових чисел:

```
const int n = 3, m = 4;
```

```
int matrix[n][m];
```

```
srand((unsigned)time(NULL));
```

```
int Low = 6, High = 20;
```

```
for (int i = 0; i < n; i++)
```

```
    for (int j = 0; j < m; j++)
```

```
        matrix[i][j] = Low + rand() % (High - Low + 1);
```

Введення двовимірних масивів

- Введення елементів масива з клавіатури:

```
const int n = 3, m = 4;
```

```
int matrix[n][m];
```

```
for (int i = 0; i < n; i++)
```

```
    for (int j = 0; j < m; j++)
```

```
    {
```

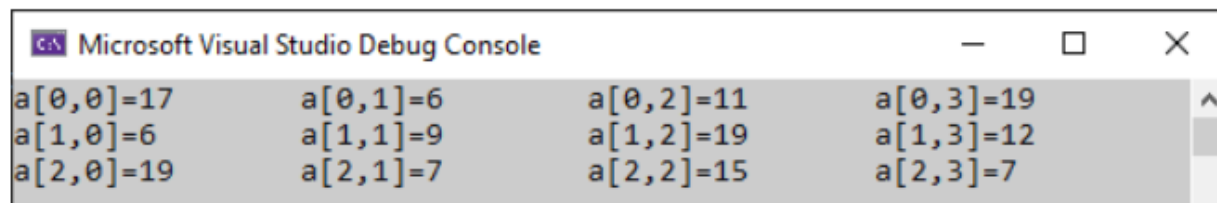
```
        cout << "a[" << i << "][" << j << "]="; cin >> matrix[i][j];
```

```
    }
```


Виведення двовимірних масивів

- Виведення елементів масива, розділених символом табуляції, по рядках

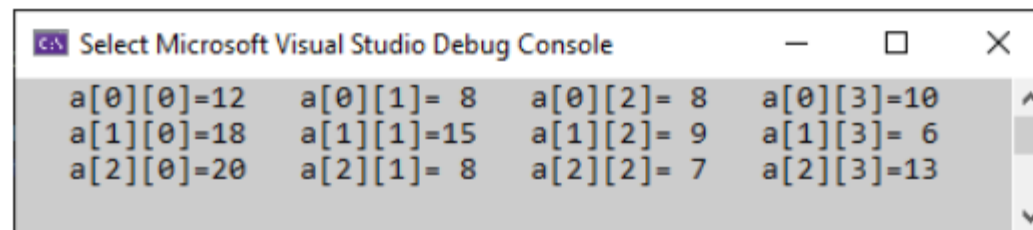
```
for (int i = 0; i < n; i++)  
{  
    for (int j = 0; j < m; j++)  
    {  
        cout << "a[" << i << ", " << j << "]= " << matrix[i][j] << "\t";  
    }  
    cout << endl;  
}
```



```
Microsoft Visual Studio Debug Console  
a[0,0]=17      a[0,1]=6      a[0,2]=11     a[0,3]=19  
a[1,0]=6       a[1,1]=9      a[1,2]=19     a[1,3]=12  
a[2,0]=19      a[2,1]=7      a[2,2]=15     a[2,3]=7
```

- Виведення елементів масива по рядках за допомогою встановлення ширини

```
for (int i = 0; i < n; i++)  
{  
    for (int j = 0; j < m; j++)  
    {  
        cout << setw(5) << "a[" << i << "][" << j << "]= " << setw(2) << matrix[i][j];  
    }  
    cout << endl;  
}
```



```
Select Microsoft Visual Studio Debug Console  
a[0][0]=12    a[0][1]= 8    a[0][2]= 8    a[0][3]=10  
a[1][0]=18    a[1][1]=15    a[1][2]= 9    a[1][3]= 6  
a[2][0]=20    a[2][1]= 8    a[2][2]= 7    a[2][3]=13
```

```
using namespace std;

int sumArr(const int arr[4][5]);

void main() {

    // розміри масива мають бути константами
    const int n = 4, m = 5;
    int b[n][m];
    //налаштовуємо генерацію випадкових чисел
    const int Low = 6, High = 20;
    srand((unsigned)time(NULL));
    // ініціалізація і виведення масива
    for (int i = 0; i < n; i++) {
        for (int j = 0; j < m; j++) {
            b[i][j] = Low + rand() % (High - Low + 1); cout << setw(7) << b[i][j];
        }
        cout << endl;
    }
    // виведення суми
    cout << "Sum = " << sumArr(b);

}

int sumArr(const int arr[4][5]) {
    int s = 0;
    for (int i = 0; i < 4; i++) for (int j = 0; j < 5; j++)
        s += arr[i][j];
    return s;
}
```

Microsoft Visual Studio Debug Console

18	15	13	10	6
11	9	18	17	12
16	13	15	8	19
9	8	20	19	6

Sum = 262

D:\my_work\test_ap\x64\Debug\test_ap.exe (process 13104) exited with code 0.

Press any key to close this window . . .

ДИНАМІЧНА ПАМ'ЯТЬ. ДИНАМІЧНІ МАСИВИ.

Динамічна пам'ять (heap, купа) – це пам'ять, в якій змінні розміщуються динамічно. Основна потреба у динамічному виділенні пам'яті виникає тоді, коли розмір або кількість даних, які необхідно виділити чи використати, наперед невідомі і визначаються у процесі виконання програми.

Час життя динамічного об'єкта – це час від моменту його створення до знищення, тобто динамічно виділена пам'ять існує поки її не звільнити.

У мові C++ для виділення динамічної пам'яті використовується оператор

new, який має такий синтаксис:

```
<тип_даних> *<змінна> = new <тип_даних> (<змінна>);
```

Динамічна пам'ять, виділена за допомогою оператора **new**, автоматично не звільняється, тому її обов'язково *потрібно звільняти самотійно*

```
delete [] <вказівник>
```

```
int* n = new int;      // виділення пам'яті
*n = 10; // ініціалізація динамічної змінної
delete n; // звільнення пам'яті
```

Або так

```
int n = 10;
// виділення пам'яті та ініціалізація
int *q = new int(n);
delete q; // звільнення пам'яті
```

Динамічні одновимірні масиви

Робота з динамічними масивами відбувається за допомогою змінних типу *вказівник*. Після створення масива така змінна містить адресу його першого елемента.

Синтаксис оголошення динамічного одновимірного масива за допомогою оператора `new` такий:

```
<тип_даних> *<ім'я_вказівника> = new <тип_даних>
                               [кількість_елементів];
```

Оператор `new` виділяє місце в пам'яті для певної кількості елементів певного типу, а адреса цієї ділянки пам'яті записується у змінну-вказівник.

Для доступу до значень елементів

- індексна форма:

```
<ім'я_масива>[<індекс>]
```

- вказівникова форма:

```
*(<ім'я_масива> + <індекс>)
```

```
#include <iostream>
using namespace std;

int main() {
    // кількість елементів масива
    int n;
    cout << "Enter number of elements: ";
    cin >> n; // зчитати кількість елементів масива
    // створення динамічного одновимірного масива
    int *b = new int [n];
    // перевірка, чи масив створився
    if (b == nullptr) {
        cout << "\nMemory error!\n";
        return -1; // якщо масив не створився – вихід
    }
    // введення масива
    cout << "\n\nEnter elements:\n";
    for (int i = 0; i < n; i++) {
        cout << "b[" << i+1 << "]=";
        cin >> b[i];
    }

    // опрацювання масива
    // звільнення пам'яті, виділеної під масив
    delete [] b;

    return 0;
}
```


Динамічні двовимірні масиви

Динамічний двовимірний масив як одновимірний

```
<тип_даних> *<ім'я_вказівника> = new <тип_даних>
    [кількість_елементів];
```

виділення пам'яті під масив

```
int *m = new int [rowCount * colCount];
```

звільнення пам'яті

```
delete [] m;
```

індексний спосіб:

```
<ім'я_масива> [ <індекс_рядка> * <кількість_стовпчиків> +
    <індекс_стовпчика> ]
```

адресний спосіб:

```
*(<ім'я_масива> + <індекс_рядка> * <кількість_стовпчиків> +
    <індекс_стовпчика>)
```

Динамічний двовимірний масив як двовимірний

*спочатку виділяється пам'ять для стовпчика
вказівників на рядки матриці, а потім окремо на кожний рядок.*

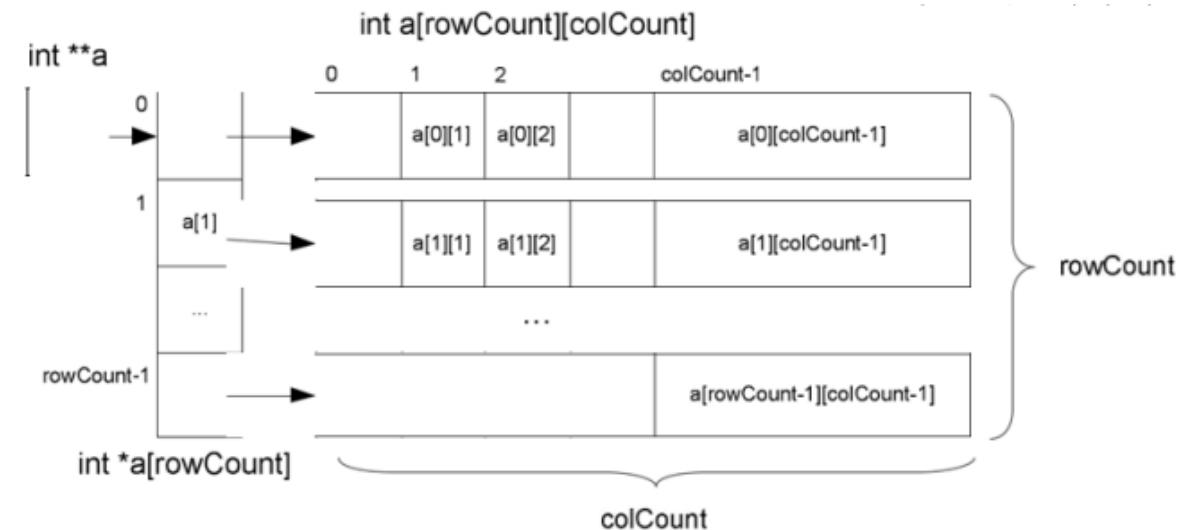
Адреси нульових елементів динамічного двовимірного масива зберігаються в допоміжному масиві, пам'ять під який потрібно виділяти завчасно

(індексна форма):

```
<ім'я_масива> [<індекс_рядка>][<індекс_стовпчика>]
```

(вказівникова форма):

```
*(&(<ім'я_масива> + <індекс_рядка>) + <індекс_стовпчика>)
```



```
#include <iostream>
#include <iomanip>
using namespace std;

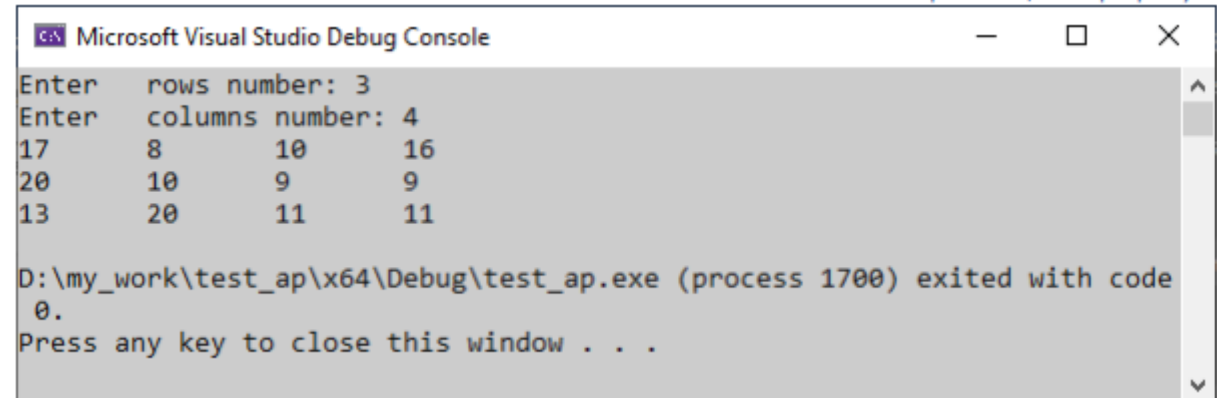
void main() {
    const int Low = 6, High = 20;
    int rowN, // кількість рядків
        colN; // кількість стовпчиків
    cout << "Enter rows number: ";
    cin >> rowN;
    cout << "Enter columns number: ";
    cin >> colN;
    // оголошення та розміщення в пам'яті допоміжного масива
    int** m = new int* [rowN];
    // оголошення та розміщення в пам'яті основного масива
    for (int i = 0; i < rowN; i++)
        m[i] = new int[colN];

    // ініціалізація елементів та виведення масива на екран
    for(int i = 0; i < rowN; i++) {
        for (int j = 0; j < colN; j++) {
            // ініціалізація
            m[i][j] = Low + rand() % (High - Low + 1);

            // індексний спосіб
            cout << m[i][j]<<"\t" ;    // виведення
            // вказівниковий спосіб
            //cout << setw(5) << (*(m + i) + j);
        }
        cout << endl;
    }

    // звільнення пам'яті, виділеної під основний масив
    for (int i = 0; i < rowN; i++)
        delete[] m[i];

    // звільнення пам'яті, виділеної під допоміжний масив
    delete[] m;
}
```


Microsoft Visual Studio Debug Console

```
Enter rows number: 3
Enter columns number: 4
17      8      10     16
20      10     9      9
13      20     11     11

D:\my_work\test_ap\x64\Debug\test_ap.exe (process 1700) exited with code 0.
Press any key to close this window . . .
```

Опрацювання динамічних масивів у функціях

Динамічний масив, як і звичайний, можна передавати у функцію за допомогою *вказівника на масив, масива визначеного розміру або масива невизначеного розміру*. Найгнучкіший спосіб передачі масива в функцію є *вказівник на масив*. При передачі масива в функцію насправді передається не масив, а адреса його першого елемента.

Всередині функції багатовимірний масив сприймається як одновимірний, а його індекс формується з набору індексів багатовимірного масива.

Якщо потрібно виключити можливість зміни масива в функції, то його необхідно передавати в неї як константу.

Синтаксис заголовку функції, що отримує динамічний двовимірний масив-константу як одновимірний, має такий вигляд:

```
<тип_даних> <ім'я_функції> (const <тип_даних>*, [const]  
                             <тип_даних>, ...);
```

де [] позначають необов'язковий елемент конструкції.

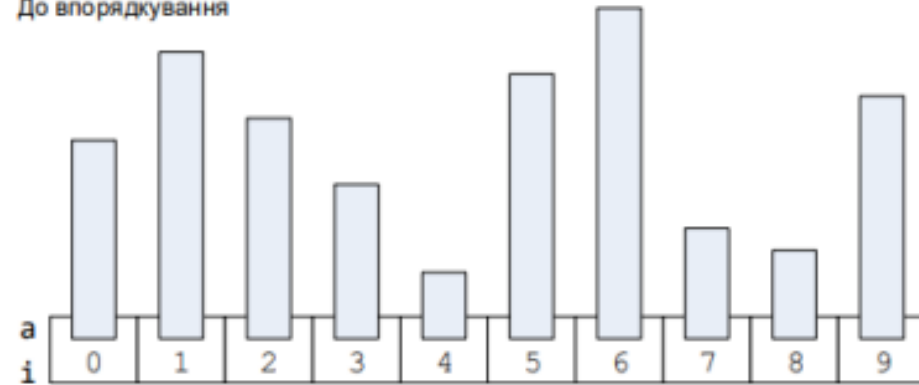
Тоді в програмі ця функція *повинна викликатись* так:

```
<ім'я_функції> (<ім'я_масива>, <ім'я_параметра>, ...);
```

Сортування масивів

Сортування або впорядкування масиву – це перестановка місцями його елементів так, щоб після перестановки елементи розміщувалися в певному порядку.

До впорядкування

Після впорядкування за зростанням

Всі способи впорядкування масивів поділяють на дві категорії:

- *методи внутрішнього сортування* -
- *методи зовнішнього сортування*

Всі методи внутрішнього сортування можна поділити на *два види*:

- *елементарні (прямі) методи*
- *вдосконалені методи.*

Є три основні способи прямого впорядкування

- 1) метод вибору;
- 2) метод вставки (включення);
- 3) метод обміну.

Метод вибору

a	9	3	7	5	8
i	0	1	2	3	4

a	9	3	7	5	8
i	0	1	2	3	4

min 3
imin 1

a	3	9	7	5	8
i	0	1	2	3	4

a	3	9	7	5	8
i	0	1	2	3	4

min 5
imin 3

a	3	5	7	9	8
i	0	1	2	3	4

Алгоритм методу вибору

1. Вважати весь масив – невідсортованою частиною
2. Поки невідсортована частина масиву містить більше одного елемента, виконувати дії:
 - 2.1. Знайти мінімальний елемент невідсортованої частини масиву і запам'ятати його індекс. ,
 - 2.2. Поміняти місцями мінімальний та вибраний на кроці 2.1 елементи масиву.
 - 2.3. Перемістити початок невідсортованої частини масиву на одну позицію праворуч

Дякую за увагу

Лектор:
кандидат фіз.-мат. наук, доцент
Шаклеїна Ірина
iryna.o.shakleina@lpnu.ua
кафедра ІСМ, ІКНІ